

Bij de put

In Samaria woont een vrouw. Elke dag loopt ze naar de put om water te halen. Ze laat de emmer in het water zakken en takelt deze weer omhoog. Dan neemt ze eerst zelf een flinke slok. Heerlijk! Haar dorst is even weg. Maar de zon schijnt fel. En ze moet weer een heel stuk naar huis lopen. Al snel heeft de vrouw weer dorst. Ook vandaag loopt de vrouw naar de put. Daar ziet ze iemand zitten. Het is een joodse man. De vrouw is een beetje bang. Zou deze meneer aardig doen? Want er zijn joodse mensen die niet aardig zijn tegen de mensen uit Samaria. Dan lopen ze met een boogje om haar heen. Of ze roepen: 'Jullie Samaritanen zijn slechte mensen!' Jullie doen het helemaal verkeerd!' Maar voor deze man hoeft ze niet bang te zijn. De man lacht vriendelijk. Hij zegt: 'Geef mij maar een slokje drinken. Ik heb dorst.' De vrouw kijkt verbaasd. Wilt u echt een slokje drinken van mij meneer? U bent een Jood en ik niet. Loopt u niet liever met een boogje om mij heen?' De man lacht. 'Nee hoor', zegt hij. Ik zou het liefst jou water willen geven. Levend water. Ik wil je woorden van God geven. Dat is wat je nodig hebt. Dat is een beetje als water drinken en nooit meer dorst hebben!' De vrouw kijkt blij. 'Dat wil ik wel!', zegt ze. De man kijkt naar de vrouw. 'Ik ken jou', zegt hij. 'Ik weet wie je bent en hoe je leeft.' En er komt iemand die je leven zal veranderen. Er komt een redder die mensen zoekt. Hij zoekt mensen die van God houden en luisteren naar wat Hij zegt.' De vrouw knikt. 'Ik weet dat die redder komt', zegt ze. 'Daar heb ik over gehoord. Die redder zal ons alles vertellen.' De man kijkt naar de vrouw en zegt: 'Ik ben die redder!' Weer je wie die man is, die daar bij de put zit? Het is Jezus.

